

Finne, Henrik J.

f. i Stavanger 1898 † 1994

Finne gikk på Kunstakademiet i Oslo i 1919 under Halfdan Strøm og Christian Krogh, men reiste til Paris og ble elev av Andre Lhote i 1920–21 som så mange andre vestlendinger. Frem til 1940 var Finne bare maler, men han var på hvalfangst i Sørishavet i 1938–39. og laget en mengde skisser fra livet der. Disse ble senere innkjøpt av Hvalfangst-museet i Sandefjord. Det første krigsåret, 1940, hadde han Rolf Nesch boende i dekning fra tyskerne, og denne gav ham inspirasjon til å begynne med grafikk som han arbeidet med siden, og ble en av de betydeligste grafikere i Norge etter krigen ved siden av Rolf Nesch og Paul Rene Gauguin.

I 1943 flyktet han med sin familie til Sverige, og den første større utstilling av hans farge-tresnitt ble vist på en utstilling av norsk flyktningekunst på Stockholm slott i 1945. Han deltok på en lang rekke utstillinger i inn og utland og er representert i mange store museer over hele Europa. Det herværende stilleben merket «Til tante Ingeborg» er nok fra en tidlig periode i hans tid som maler. Repr. i NG, BB/BKM etc.

Stilleben. Krukke med blomster

076 Olje på lerret 45 x 38.

Henrik J. Finne studied under Halfdan Strøm and Christian Krogh at the Art Academy in Oslo in 1919. Afterwards, like so many west-coast painters, he travelled to Paris to study with André Lhote in 1920–21. For many years he concentrated on painting, but in 1938 he joined a whaling ship, and for two years made many sketches of work and wildlife in the Antarctic. These were later purchased by the Whaling Museum in Sandefjord. During the first year of World War II, he helped hide the famous German painter Rolf Nesch from the German occupation forces. Nesch, staying in his home, inspired Finne to work with graphics. Today Finne is considered one of Norway's greatest post-war graphic artists, ranking with Munch, Nesch and Gauguin. In 1943 he fled with his family to Sweden. Represented in NG, BB/BKM etc.

Elève de l'académie d'Art de Oslo en 1919, ensuite élève d'André Lhote en 1920–21. Avant la guerre il peignait déjà, mais dans les années 1938–39 il s'engagea sur un baleinier dans l'Antarctique, et il réalisa de nombreux croquis. Ceux-ci ont ensuite été achetés par le Musée de la Baleine à Sandefjord. La première année de la guerre, en 1940, il cachait le peintre allemand Rolf Nesch qui vivait dans la clandestinité, pour éviter les Allemands qui avaient occupé la Norvège. Comme Willy Brandt, Nesch avait aussi fui l'Allemagne pour la Norvège quand les Nazis prirent le pouvoir. La rencontre inspira Finne à commencer la gravure technique qu'il continua à utiliser ensuite. Finalement il devint une des grandes figures de la gravure en Norvège après la guerre, à côté de Rolf Nesch et de Paul René Gauguin. En 1943, il dut fuir avec sa famille en Suède, et la première grande exposition de ses gravures sur bois en cou-

leur fut présentée lors d'une exposition d'art norvégien pour les réfugiés au Château Royal à Stockholm en 1945. Il est représenté à NG, BB/BKM et dans des nombreux musées en Europe.

1920–21 war Finne wie so viele andere westnorwegische Künstler Schüler bei Lhote in Paris. Bis 1940 arbeitete er als Maler. 1938 und 1939 war er allerdings auf Walfang im Südlichen Eismeer und fertigte eine Reihe von Skizzen vom Leben dort an. 1943 musste er mit seiner Familie nach Schweden flüchten. Rolf Nesch ermunterte ihn, mit Graphik zu arbeiten, und nach dem Krieg nahm er mit grossem Erfolg an einer Ausstellung norwegischer Kunst von Flüchtlingen teil. Er ist mit seinen Holzschnitten in vielen Museen in Europa vertreten. Das Stilleben in dieser Sammlung stammt wahrscheinlich aus einer frühen Periode seines Lebens. Vertr. in NG, BB, BKM u.a.